

เตือนภัยการเกษตร ช่วงวันที่ 15 – 28 เมษายน 2569

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศร้อน แห้ง แล้ง มีฝนตกบาง พื้นที่	ลองกอง	ติดผลอ่อน	เพลี้ยแป้ง	เพลี้ยแป้งมีการเคลื่อนย้ายจากพื้นดินขึ้นบนต้น ลองกองตั้งแต่ช่วงลองกองแทงตาดอก และระบาดไป จนถึงผลลองกองแก่ ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำ เลี้ยง และก่อให้เกิดราดำ ทำให้ผลลองกองเสียคุณภาพ และมีมดเป็นพาหะพาไปยังส่วนต่าง ๆ ของต้นลองกอง ทำให้เกิดการกระจายของเพลี้ยแป้งเพิ่มและรวดเร็ว ขึ้น	1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาศัยอยู่ในดินบริเวณโคนต้นพืชหรือ รากพืช และมีมดเป็นตัวพาไปยังส่วนต่าง ๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่ง เพื่อลดการเป็นพาหะของมดพาไปยังต้นอื่น ๆ และควรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่อง ผูกรอบต้น เพื่อป้องกัน มดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินใต้ขึ้นมาบนต้น 2. ถ้าพบระบาดในปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่าง ๆ ของ ต้นลองกอง ควรตัดส่วนที่ถูกทำลายและนำไปทิ้งนอกแปลง 3. ถ้าระบาดรุนแรง พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไทอะมีทอกแซม 25% WG อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นสารอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกัน 7 วัน
เงาะ	ติดผล - เก็บเกี่ยว	1. เพลี้ยไฟ พริก	ตัวอ่อน และตัวเต็มวัย ใช้ปากเขี่ยดูดน้ำเลี้ยงจากเซลล์ พืชบริเวณส่วนเนื้อเยื่ออ่อน สำหรับผลอ่อนที่ถูก ทำลาย ขนของเงาะจะเป็นรอยตกสะเก็ดแห้งสีน้ำตาล ปลายขนจะม้วนงอ และแห้ง ทำให้คุณภาพของเงาะ ลดลง ผลอ่อนจะถูกทำลายทำให้ผลร่วง	1. ส้ารวจเพลี้ยไฟอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในช่วงที่อากาศ ร้อนอบอ้าว และฝนทิ้งช่วง โดยการสู่มะเขือข่อยดอกบน กระดาดแข็งสีขาว หากพบเพลี้ยไฟ 2 - 3 ตัวต่อช่อ ควรทำ การป้องกันกำจัด 2. ควรพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันกำจัดในระยะตั้งแต่แทงช่อ ดอกถึงติดผลอ่อน อย่างน้อย 1 - 2 ครั้ง เมื่อพบการระบาด ของเพลี้ยไฟ และระมัดระวังช่วงที่มีดอกบานเต็มที่ เป็น ระยะที่มีการผสมเกสร เพราะสารฆ่าแมลงบางชนิดอาจเป็น	

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					อันตรายต่อผึ้งที่ช่วยผสมเกสรได้ 3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรืออิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
			2. เพลี้ย แป้ง	ดูดกินน้ำเลี้ยงจาก ผล กิ่งอ่อน และช่อดอก เพลี้ยแป้งที่ทำลายผลจะพบบริเวณขั้วผล และโคนขนของผลเงาะ ถ้าทำลายรุนแรงในระยะผลอ่อนจะทำให้ผลร่วง ในระยะผลแก่จะทำให้สีกปรกเนื่องจากสิ่งขับถ่ายของเพลี้ยแป้ง และมีราดำเกิดขึ้น	1. เพลี้ยแป้งบางชนิดอาจอาศัยอยู่ในดินบริเวณโคนต้นพืชหรือรากวัชพืช และมีมดเป็นตัวพาไปยังส่วนต่าง ๆ ของพืชอาหาร ควรตัดแต่งกิ่งเงาะ เพื่อลดการเป็นพาหะของมดพาไปยังต้นอื่น ๆ และควรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่อง ผูกอบต้น เพื่อป้องกันมดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินได้ขึ้นมาบนต้น 2. ถ้าพบระบาดในปริมาณไม่มากอยู่เป็นกลุ่มตามส่วนต่าง ๆ ของต้นเงาะ ควรตัดส่วนที่ถูกทำลายและนำไปทิ้งนอกแปลง 3. ถ้าระบาดรุนแรง พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หลังจากนั้นให้ใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่องผูกอบโคนต้น ป้องกันมด และเพลี้ยแป้งได้ขึ้นมาบนต้น
			3. สภาพ อากาศร้อน และแห้ง แล้ง	ใบและผลร่วง เนื่องจากการขาดน้ำ	1. งดการกำจัดวัชพืชบริเวณใต้ทรงพุ่ม และจัดหาวัสดุคลุมดินเพื่อรักษาความชื้นในแปลง 2. ควรจัดการน้ำให้เหมาะสม และเพิ่มปริมาณการให้น้ำจากอัตราการให้น้ำเดิม 80 เปอร์เซ็นต์เป็น 85 เปอร์เซ็นต์ ควรให้น้ำอย่างสม่ำเสมอและ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>ต่อเนื่อง ให้น้ำอย่างเพียงพอไม่ให้แฉะหรือแห้งจนเกินไป และปรับช่วงเวลาการให้น้ำก่อนที่จะเจอสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งมาก ๆ ช่วงเช้าให้แล้วเสร็จก่อน 10.00 น. เพื่อให้ดินมีความชื้นและต้นพืชพร้อมที่จะดูดน้ำไปใช้เพื่อลดอุณหภูมิของใบในช่วงที่สภาพอากาศวิกฤติ</p> <p>3. ให้อปุ๋ยเสริมแคลเซียม-โบรอน อัตรา 20 - 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 15 วัน เพื่อลดปัญหาผลร่วง หรือสารไบโอสติมูแลนต์ (Biostimulant) สำหรับพืช อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 15 วัน ช่วยให้พืชมีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมได้ดีขึ้น (ข้อมูลจากสถาบันวิจัยพืชสวน)</p>
	มังคุด	ออกดอก - ผลอ่อน	เพลี้ยไฟ	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายโดยการดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนต่าง ๆ ของพืช</p> <p><u>ระยะออกดอกและติดผลอ่อน</u></p> <p>อาจทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง ผลที่ไม่ร่วงเมื่อมีการพัฒนาผลโตขึ้น จะเห็นรอยทำลายชัดเจน เนื่องจากผิวเปลือกมังคุดมีลักษณะขรุขระที่เรียกว่า ผิวขี้กลาก ทำให้ผลผลิตมีคุณภาพต่ำ</p> <p><u>ระยะแตกยอดอ่อนและใบอ่อน</u></p> <p>ทำให้ชะงักการเจริญเติบโต แคระแกร็น หักงอ และใบไหม้ ต้นมังคุดขาดความสมบูรณ์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส้ารวจการระบาดของเพลี้ยไฟบนใบอ่อน ดอก และผลอ่อน 2. พ่นสารอิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 3 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทาไมพริด 20% SP อัตรา 4 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นครั้งแรกก่อนดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยมากกว่า 1 ตัวต่อดอก และพ่นซ้ำอีก 2 ครั้ง ขณะดอกบาน และหลังดอกบาน 1 สัปดาห์ เมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ย 0.25 ตัวต่อดอกหรือผล ควรพ่นสารฆ่าแมลงสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์ <p>**** ไม่ควรพ่นสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟต้านทานต่อสารฆ่าแมลงได้</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	ทุเรียน	ออกดอก - พัฒนาผล	1. หนอน ด้วงหนวด ยาวเจาะลำ ต้น	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่โดยฝังไว้ใต้เปลือกตามลำต้น และกิ่งขนาดใหญ่ หนอนกัดกินขอนไซไปตามเปลือกไม้ด้านในไม่มีทิศทาง หรืออาจกัดกินเปลือกรอบต้น การทำลายที่เกิดจากหนอนขนาดเล็กไม่สามารถสังเกตได้จากภายนอก แต่เมื่อหนอนโตขึ้นจะพบขุยไม้ละเอียดซึ่งเป็นมูลของหนอนตามแนวรอยทำลาย หรือตรงบริเวณที่หนอนทำลายกัดกินอยู่ภายในจะเห็นมีของเหลวสีน้ำตาลแดงไหลเยิ้มอยู่ ในระยะต่อมาจึงจะพบมูลหนอนออกมาองเป็นกระจุกอยู่ข้างนอกเปลือก เมื่อใช้มีดปลายแหลมแกะเปลือกไม้ จะพบหนอนอยู่ภายใน จะสังเกตพบรอยทำลายต่อเมื่อหนอนตัวโต และอาจเจาะเข้าเนื้อไม้ หรือกินครันรอบต้นทุเรียนแล้ว ซึ่งจะมีผลทำให้ท่อน้ำท่ออาหารถูกตัดทำลายเป็นเหตุให้ทุเรียนเริ่มทรุดโทรม ใบเหลือง ร่วง และยืนต้นตายได้	<ol style="list-style-type: none"> กำจัดแหล่งขยายพันธุ์ โดยตัดต้นทุเรียนที่ถูกทำลายรุนแรงจนไม่สามารถให้ผลผลิต นำไปทำลายนอกแปลง และควบคุมรักษาต้นทุเรียน ให้มีความสมบูรณ์ แข็งแรงอยู่เสมอ กำจัดตัวเต็มวัย โดยใช้ไฟส่องจับตามต้นทุเรียนในช่วงเวลา 20.00 น. ถึงช่วงเช้ามืด หรือใช้ตาข่ายดักปลาตาดักพันรอบต้นหลาย ๆ ทบ เพื่อดักตัวด้วง หมั่นตรวจสอบเป็นประจำ โดยสังเกตรอยแผล ซึ่งเป็นแผลเล็กและชื้น ที่ตัวเต็มวัยทำขึ้นเพื่อการวางไข่ ถ้าพบให้ทำลายไข่ทิ้ง หรือถ้าพบขุยและการทำลายที่เปลือกไม่ให้ใช้มีดแกะ และจับตัวหนอนทำลาย แหล่งที่มีการระบาดรุนแรง ควรป้องกันการเข้าทำลายของด้วงหนวดยาว โดยพ่นสารฆ่าแมลง ไทอะมีทอกแซม/แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 14.1%/10.6% ZC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โคลไทอะนินดิน 16% SG อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้โชกเฉพาะบริเวณลำต้น ตั้งแต่โคนจนถึงยอด และกิ่งขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ด้วงชอบวางไข่ พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 2 สัปดาห์
			2. สภาพ อากาศแล้ง	<u>อาการที่ใบ กิ่ง และต้น</u> ใบเหลือง ใบแห้ง ใบไหม้ ใบร่วง ยอดเหี่ยว กิ่งแห้งเหี่ยวเฉา เปลือกต้นแห้ง ลำต้นไหม้ ชะงักการเจริญเติบโต	1. เพิ่มความชื้นในทรงพุ่มโดยการให้น้ำปริมาณอย่างน้อย 200 ลิตร ต่อต้นต่อวัน ด้วยการพ่นน้ำ หรือ ติดสปริงเกอร์บนต้นทุเรียน ในช่วงที่เหมาะสม คือ ในช่วงเช้า เวลา 6.00 – 8.00 น. หรือ ช่วงเย็นเวลา 15.00 - 17.00 น. และเพิ่มเวลาการให้น้ำมากกว่าช่วงเวลาปกติ เพื่อเป็นการระบายความร้อน ลดอุณหภูมิของอากาศ และ

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				<p><u>อาการที่ดอก และผล</u> ดอกร่วง ผลเหี่ยว ผลแตก ผลร่วง</p>	<p>เพิ่มความชื้นให้กับต้นทุเรียน 2. รักษาความชื้นในดิน โดยการคลุมดินด้วยเศษหญ้าหรือวัสดุคลุมโคนต้นทุเรียน 3. ลดการให้ปุ๋ยที่มีไนโตรเจนสูง ในช่วงติดผล เพราะจะกระตุ้นให้พืชแตกใบอ่อนส่งผลให้มีการใช้น้ำมากขึ้น 4. ไม้ผลต่อต้านในปริมาณที่เหมาะสม หากน้ำไม่เพียงพอแต่มีการติดผลมากต้องตัดผลทิ้งบางส่วน เพื่อให้ต้นอยู่รอด รวมทั้งตัดแต่งใบภายในทรงพุ่มออกเพื่อลดการคายน้ำ 5. พ่นด้วยสารเพื่อลดความความรุนแรงจากอากาศร้อนและแสง เช่น พ่นสารเคโอลิน (kaolin) หรือ ดินขาวเคโอลิน อัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร (ข้อมูลจากสถาบันวิจัยพืชสวน)</p>
	<p>พืชตระกูล แตง (เช่น แตงกวา แตงร้าน แตงโม แตงไทย เม ล่อน แคนตา ลูป ซูกินี ฟักทอง ฟัก เขียว ฟัก แม้ว มะระ จิ้น และ บวบ)</p>	<p>ทุกระยะ การเจริญเติบโต</p>	<p>1. เพลี้ยไฟ ฝ้าย</p>	<p>ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยทำลายส่วนต่าง ๆ ของพืช โดยใช้ปากที่เป็นแทง (stylet) เขี่ยเนื้อเยื่อพืชให้ช้ำ แล้วดูดน้ำเลี้ยงจากเซลล์พืช ทำให้บริเวณใบที่ถูกทำลายมีรอยแผลสีน้ำตาล ใบแห้ง การทำลายของเพลี้ยไฟต่อส่วนเจริญของพืช ทำให้อยอด ดอก ตาอ่อน ไม่เจริญเติบโต หากเป็นระยะพืชขาดน้ำแล้วไม่ทำการแก้ไขป้องกันกำจัด จะทำให้พืชตายได้</p>	<p>พ่นสารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 15 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 30 ลิตร</p> <p>**** พ่นสารเมื่อพบเพลี้ยไฟมากกว่า 5 ตัวต่อยอด พ่นซ้ำตามความจำเป็น ควรพ่นสารแบบสลับกลุ่มสารตามกลไกการออกฤทธิ์ ทุกรอบ 14 วัน โดยพ่นสารแต่ละกลุ่มไม่เกิน 3 ครั้งต่อรอบ</p>

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			2. โรคใบ ด่าง (เชื้อไวรัส สกุล <i>Tospovir us</i>)	อาการที่พบมีทั้งอาการใบด่างเหลือง หรือใบด่างสลับกับ จุดสีเหลืองเข้มเป็นวง ใบยอดบิดเบี้ยวผิดปกติ ผิวใบ ขรุขระ และใบลดรูป ผลมีขนาดเล็กกลวงและผิดปกติรูปร่าง	<ol style="list-style-type: none"> กำจัดวัชพืชในแปลง และรอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เพื่อลดแหล่ง สะสมเชื้อไวรัส และแมลงพาหะ ตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอ หากพบต้นที่แสดงอาการของโรคให้ถอน และนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลงทันที อุปกรณ์การเกษตร เมื่อใช้กับต้นที่เป็นโรค ควรทำความสะอาด ก่อนนำไปใช้ใหม่ เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยกำจัด เพลี้ยไฟ ซึ่งเป็นแมลงพาหะ นำโรค โดยพ่นสารฆ่าแมลง เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 15 - 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 - 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเมซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 - 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 30 ลิตร ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ได้แก่ พืชตระกูล แตง พืชตระกูลถั่ว มะเขือเทศ มะเขือยาว ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพรา ขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย ทานตะวัน ลำโพง และขี้กวาง เป็น ต้น ไกล่แปลงปลูกที่เป็นโรค ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรง ควรปลูกพืชหมุนเวียนชนิด อื่น ที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เพื่อตัดวงจรของโรค
	มะลิ	ออกดอก	หนอนเจาะ ดอกมะลิ	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ สีเหลืองบนกลีบ ดอก หรือก้านกลีบเลี้ยงดอก และยอดอ่อน เมื่อฟัก	ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
				เป็นตัวหนอน จะเจาะเข้าไปกัดกินอยู่ภายในดอก ทำให้ดอกเป็นรอยช้ำ เปลี่ยนเป็นสีม่วง เที่ยวแห้งและร่วงหล่น	20% WG อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 5% WG อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด
	ข้าวโพด	ทุกระยะ การเจริญเติบโต	หนอน กระทู้ ข้าวโพด ลายจุด	เพศเมียวางไข่ในเวลากลางวัน โดยวางไข่เป็นกลุ่มใต้ใบและบนใบพืช แต่ละกลุ่มจะมีไข่ประมาณ 100 - 200 ฟอง มีขนสีน้ำตาลอ่อนปกคลุม การทำลายพืชเกิดขึ้นในระยะที่เป็นตัวหนอนเท่านั้น หนอนจะระบาดทำลายข้าวโพดตั้งแต่อายุประมาณ 7 วัน จนกระทั่งออกเป็นฝัก โดยกัดกินยอดและใบข้าวโพดแห้งหรือกัดกินทั้งแผ่นใบ ทำลายช่อดอกตัวผู้ กัดกินไหม ฝัก เมล็ด และจะพบตัวหนอนหลบซ่อนแสงอยู่ที่ยอดหรือโคนกาบใบข้าวโพด ความเสียหายที่เห็นได้ชัดเจนคือ ในระยะต้นอ่อนทำให้พืชตาย ระยะต้นแก่พืชจะไม่เจริญเติบโต ฝักลีบไม่สมบูรณ์ หากระบาดรุนแรงจะทำให้ผลผลิตเสียหาย 73 เปอร์เซ็นต์	<p>การป้องกันกำจัดโดยวิธีผสมผสาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระยะก่อนปลูก <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การเตรียมดิน ไถพรวนและตากดิน เพื่อกำจัดระยะดักแด้ที่อยู่ในดิน 2. ระยะหลังปลูก <ol style="list-style-type: none"> 2.1 หมั่นสำรวจแปลงปลูก ตั้งแต่เริ่มงอก หากพบกลุ่มไข่และตัวหนอนทำการเก็บทำลายทันที 2.2 ปล่องแมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น แตนเบียนไข่ไตรโคแกรมมา แมลงหางหนีบ มวนพิฆาต เป็นต้น 2.3 ใช้สารชีวภัณฑ์ พ่นด้วยเชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร โดยเฉพาะหนอนระยะแรก ๆ ควรพ่นสารชีวภัณฑ์ในช่วงเย็น จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุด 2.4 หากพบการระบาดรุนแรงใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร 2.5 ใช้อัตราพ่นให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของข้าวโพด ขณะพ่นสารพ่นให้ละอองสารลงสู่กรวยยอดมากที่สุด การป้องกันกำจัดโดยวิธีใช้สารเคมี <ul style="list-style-type: none"> - ต้องสลับกลุ่มสารทุก 30 วัน (1 รอบวงจรชีวิต) เพื่อลดความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง - ขณะพ่นสารผู้พ่นควรอยู่เหนือลมเสมอ ผู้พ่นสารควรสวมใส่

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					<p>อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารเคมีป้องกันกำจัดแมลง สารที่แนะนำในการป้องกันกำจัด</p> <p><u>สารเคมีพ่นทางใบ</u></p> <p>IRAC กลุ่ม 5</p> <ol style="list-style-type: none"> สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร สไปนีโทแรม 25% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 6</p> <ol style="list-style-type: none"> อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร อีมาเมกตินเบนโซเอต 5% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 13</p> <ol style="list-style-type: none"> คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 22A</p> <ol style="list-style-type: none"> อินดอกซาคาร์บ 15% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 18/5</p> <ol style="list-style-type: none"> เมทอกซีฟีโนไซด์+สไปนีโทแรม 30+6% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>IRAC กลุ่ม 28</p> <ol style="list-style-type: none"> คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อ น้ำ 20 ลิตร ฟลูเบนไดอะไมด์ 20% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p><u>สารชีวภัณฑ์</u></p> <p>IRAC กลุ่ม 11</p> <ol style="list-style-type: none"> เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส สายพันธุ์ไอซาไว อัตรา

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

9

สภาพแวดล้อม/ สภาพอากาศที่เกิด ในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่ อาจเกิด ผลกระทบ	ระยะการ เจริญเติบโตของ พืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/ อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					80 กรัม หรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร 2. เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ทูริงเยนซิส สายพันธุ์เคอร์สตากี อัตรา 80 กรัม หรือมิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร